

عنوان مقاله:

بهینه سازی عوامل موثر در ازدیاد درون شیشه ای پایه میروبالان 29c

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 31، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا شعبانی - دانشجوی ارشد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

بهرام عابدی - استادیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

ابراهیم گنجی مقدم - دانشیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

علی تهرانی فر - استاد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی اثر محیط کشت و تنظیم کننده های رشد بر شاخه زایی، ریشه زایی و سازگاری میروبالان 29C انجام شد. در این مطالعه از آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملا تصادفی با 4 تکرار و هر تکرار شامل 5 نمونه استفاده شد. به منظور ضد عفونی نمونه های گیاهی از 2 تیمار، شامل اتانول 70 درصد در 1 دقیقه و هیپوکلریت سدیم 10 درصد در 10 دقیقه استفاده شد. نتایج نشان داد هیپوکلریت سدیم 10 درصد به مدت 10 دقیقه، با 4 درصد آلودگی ریز نمونه های سال جاری بهترین تیمار ضد عفونی بود. از دو نوع محیط کشت شامل MS و DKW و تنظیم کننده رشد بنزیل آمینوپورین در غلظت های 0، 1، 2، 3 و 4 میلی گرم در لیتر در مرحله پرآوری و ایندول بوتیریک اسید در غلظت های 0، 1، 2 و 3 میلی گرم در لیتر در مرحله ریشه زایی استفاده شد. نتایج نشان داد که محیط کشت MS حاوی 2 میلی گرم در لیتر بنزیل آمینوپورین با میانگین پر آوری 16 / 6 شاخساره، و طول 51 / 2 سانتی متر بیش ترین شاخه زایی و بیش ترین درصد ریشه زایی در محیط MS حاوی 2 میلی گرم در لیتر IBA و طول ریشه به میزان 100 درصد و 75 / 6 سانتی متر، به دست آمد. سازگاری گیاهچه ها به شرایط گلخانه ای با استفاده از سیستم مه افشانی، با موفقیت انجام شد بالاترین درصد بقای گیاهچه (7010 درصد) در محیط کوکوپیت و پرلایت (1: 1 حجمی) به دست آمد.

کلمات کلیدی:

پرآوری، ریشه زایی، سازگاری، ضد عفونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720476>

